

[Clausager.]

i sit eget Land, og derfor vil han føre den over i et andet. Men naar man virkelig lægger Mærke til, hvad det ærede Medlem sagde, er det mig ganske ubegribeligt, at et saa klogt Medlem som det ærede Medlem Hr. Borgbjerg vil rode Afgift og Told sammen i en saadan Pærevælling, som han gjorde. Det kan kun være sket med det Formaal at bilde godtroende Socialdemokrater ind, at Afgift, ogsaa Banderoleafgift, er det samme som Told, og naar vi har det ene, kan vi lige saa godt have det andet. Det ærede Medlems Parti har foreslaaet en mægtig Importafgift, der sættes i Klasse med den her foreslaaede Afgift, og saa siger man, at alle herinde er Toldere, den ene er ikke bedre end den anden. Der er en himmelvid Forskel paa indenlandsk Afgift og Told. Den Afgift, vi faar af Cigaretterne, lægges baade paa de indenlandske og paa de indførte og berører ikke Beskyttelsesmomentet i ringeste Grad.

Det ærede Medlem vil fremstille det, som om Socialdemokraterne ikke har foretaget nogen Ændring i toldpolitisk Henseende; det er aabenbart Hensigten at tilsløre det. Og saa var det maaske ogsaa et Forsøg paa at lange en ud til det radikale Parti i Harme og Fortrydelse over, at de her har indtaget et fornuftigt Standpunkt, som det ærede Medlem ikke selv har indtaget. I gamle Dage, naar vi talte om Told her, Luksustold eller anden Told, stod de ærede Medlemmer Hr. Borgbjerg og Hr. Dahlgaard jo altid Side om Side i en fast Front og var saa uhyre enige, saa gode Venner, at man kunde fristes til at citere det gamle Ord: „De Venner ene lignes kan ved David og hans Jonathan“, men naar vi nu taler Told, er Billedet et andet, saa er Jonathan blevet til Goliath. Nu er det David, der staar overfor Goliath, og jeg kan godt forstaa, at det ærede Medlem Hr. Borgbjerg som den gamle Teolog, han er, frygter for, hvordan den Kamp skal ende.

Borgbjerg: Det ærede Medlem Hr. Clausager talte om den store Omsorg, som jeg her viste for Cigaretindustrien, for Fabrikanternes Indkomster. Det er en fuldkommen Misforstaaelse. Jeg har omtalt, hvorledes de andre Partier stiller sig. Jeg har vendt de Principper, som de anlagde, da vi drøftede Formue- og Indkomstskatten, den direkte Beskatning, mod de andre Partier og sagt til dem: Hvordan opfylder I nu de Principper? nu gaar I tvært imod! Saaledes er Stillingen.

Det ærede Medlem sagde, at jeg havde en vis Lyst til at lange ud til de Radikale. Jeg har gjort en eneste ganske simpel Ting overfor de Radikale ligesom overfor det konservative Folkeparti. Jeg har vist Modsigelsen mellem deres Udtalelser ved første Behandling og nu. Jeg har paavist, at det ærede Medlem Hr. Dahlgaard ved første Behandling som Betingelse for at gaa med til Cigarettskatten krævede en Ændring i Skalaen, hvilket det ærede Medlem kan finde i Rigsdagstidende. Nu har jeg ikke Spalten her. (*Dahlgaard:* Det gør ikke noget, for det staar der heller ikke). Jo, her er Spalten, det er 1332. Der siger det ærede Medlem Hr. Dahlgaard:

„Jeg kan for mit Vedkommende være med til en Forhandling om dette Forhold, og vi vil heller ikke paa Forhaand afvise — dersom det rette Forhold i Skalaen kan tilvejebringes — at gaa med til en Forhøjelse af det samlede Beløb.“

Altsaa, det ærede Medlem Hr. Dahlgaard stiller en Betingelse, og den er ikke blevet opfyldt. Alligevel gaar det ærede Medlem og hans Parti med. Det er det hele, jeg har paavist. Jeg har overhovedet ikke gjort andet her i Dag end at konstatere Kendsgerninger. Det kan være meget fornøjeligt og lærerigt.

Det ærede Medlem Hr. Clausager sagde, at her er ikke Tale om Told, her er højst Tale om Importafgift. Altsaa, naar man bebrejder Socialdemokraterne, at de i visse Tilfælde er gaaet ind for en Importafgift, saa hedder det Told. Det siger alle Venstres Talere og hele Venstres Presse og den radikale Presse og de radikale Talere med; men naar det er Venstre, som foreslaar en Importafgift, skal det vær saa god behage at hedde Importafgift og maa paa ingen Maade hedde Told, saaledes er Stillingen. Se, den Kendsgerning har det mere mig at konstatere, hverken mere eller mindre.

Det ærede Medlem Hr. Hendriksen slog fast — og det gjorde de andre Talere ogsaa og Finansministeren til sidst ligeledes —, at den her foreslaaede Told- og Afgiftsforhøjelse (Modsigelse af *Finansministeren* [N. Neergaard]) . . . Told- og Afgiftsforhøjelse! vilde udelukkende blive baaret af Faget, af Industrien. Jeg konstaterer atter en Kendsgerning. Jeg konstaterer her, at de tre Partier og Finansministeren altsaa her har fundet en Forhøjelse af den indirekte Beskatning, en Afgifts- og Toldforhøjelse, som ikke medfører nogen Varefordyrelse.

Nu har jeg i de sidste 4—5 Maaneder læst i hele Venstrepressen og den radikale Presse,